

DIECEZJA JOLIET
POLITYKA DOTYCZĄCA WYKORZYSTYWANIA SEKSUALNEGO NIELETNICH I OSOB
DOROSŁYCH NIEPELNOSPRAWNYCH
(Uwzględniająca zmiany z 15 lipca 2021 r.)

I. WPROWADZENIE

Konferencja Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych dnia 14-go czerwca 2002 przyjęła *Kartę Ochrony Dzieci i Młodzieży*. W dniu 8-go grudnia 2002 roku Papież Jan Paweł II zaaprobował *Podstawowe Normy Dotyczące Postępowania z Oskarżeniami o Wykorzystywanie Seksualne Nieletnich*. W czerwcu 2005 roku zarówno Karta jak i Normy zostały uaktualnione, a w 2011 roku Karta doczekała się nowelizacji, która miała na celu potwierdzenie głębokiego zaangażowania Kościoła w stworzenie bezpiecznego środowiska dla dzieci i młodzieży.

Diecezja Joliet wdrożyła politykę dotyczącą wykorzystywania seksualnego dzieci po raz pierwszy 14-go czerwca 1990 roku. Jej nowelizacje miały miejsce we wrześniu 1993, czerwcu 1997, czerwcu 2003, oraz lipcu 2008 roku. Podobnie jak poprzednie zmiany, celem obecnej nowelizacji jest zapewnienie zgodności Polityki z postanowieniami *Karty Ochrony Dzieci i Młodzieży*, oraz *Podstawowych Norm Dotyczących Postępowania z Oskarżeniami o Wykorzystywanie Seksualne Nieletnich (zmiana czerwiec 2018)*.

Celem Polityki jest zagwarantowanie odpowiedniej reakcji na oskarżenia o wykorzystywanie seksualne nieletnich i dorosłych osób bezbronnych przez kler, seminarzystów, zakonników, pracowników czy wolontariuszy. Polityka ta dąży do zapobiegania wykorzystywaniu poprzez: odpowiednią edukację i lustrację, zgłaszanie sytuacji wykorzystywania, zapewnianie wsparcia pastoralnego osobom dotkniętym wykorzystywaniem, oraz postępowanie z oskarżeniami.

Wszyscy księża i seminarzyści, jak również wszyscy pracownicy i wolontariusze powinni otrzymać egzemplarz Polityki, oraz pokwitować jego otrzymanie. Kopia polityki ma również być dostępna na diecezjalnej stronie internetowej.

II. DEFINICJE

A. Wykorzystywanie Seksualne

Wykorzystywanie seksualne rozumiane jest jako jakiekolwiek zachowanie o charakterze seksualnym z udziałem nieletniego lub dorosłej osoby niepełnosprawnej, które jest prawnie zabronione i/lub jest niezgodne z nauczaniem moralnym Kościoła, a w które to zachowanie zaangażowany jest pracownik lub wolontariusz diecezji lub parafii. Definicja obejmuje również pozyskiwanie, posiadanie lub rozpowszechnianie obrazów pornografii dziecięcej w celu osiągnięcia satysfakcji seksualnej, bez względu na rodzaj medium do tego celu wykorzystany.

B. Relacja Duszpasterska

Relacja Duszpasterska zostaje nawiązana pomiędzy ludźmi poprzez otoczenie jednej osoby przez drugą opieką lub posługą. W relacji duszpasterskiej występują księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonnicy, jak również pracownicy i wolontariusze.

C. Pracownik kościelny

Pracownikiem kościelnym jest duchowny, seminarzysta, kandydat do diakonatu, osoba zakonna i wolontariusz.

D. Duchowny

Duchownym jest mężczyzna: wyświęcony diakon, ksiądz lub biskup.

E. Seminarzysta

Seminarzysta jest mężczyzna, który studiuje w seminarium, aby zostać księdzem.

F. Kandydat do diakonatu

Kandydatem do diakonatu jest mężczyzna, który przygotowuje się do otrzymania stałego diakonatu.

G. Duchowny

Osoba religijna jest członek wspólnoty życia konsekrowanego lub stowarzyszenia życia apostołskiego. Osoba religijna, różna od osób inkardynowanych do diecezji.

H. Pracownik

Pracownikiem jest osoba, która pobiera wynagrodzenie od agencji diecezjalnej, parafii lub szkoły

I. Wolontariusz

Wolontariuszem jest osoba, która nie otrzymuje wynagrodzenia za jakąkolwiek działalność na rzecz agencji diecezjalnej, parafii lub szkoły.

J. Nieletni

Osoba, która nie ukończyła 18-go roku życia.

K. Niepełnosprawny Dorosły

Jako niepełnosprawny dorosły określana jest osoba, która długoterminowo pozbawiona jest możliwości rozsądnego działania (**Kanon 99**), jak również osoba, która ze względu na niepełnosprawność umysłową lub fizyczną jest niezdatna do ochrony samej siebie przed wykorzystaniem seksualnym.

L. Dyrektor ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży

Dyrektor ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży, określane również w skrócie jako „Dyrektor”, jest powoływany przez Biskupa do nadzorowania działalności Biura ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży.

III. POLITYKA

A. Gojenie Ran i Pojednanie

1. Duszpasterstwo w Stosunku do Ofiar

Victim Assistance Coordinator - Koordynator Pomocy Pokrzywdzonym - powoływany przez Biskupa, ma za zadanie koordynowanie działań mających na celu niesienie niezwłocznej pomocy duszpasterskiej osobom, które zgłaszają, iż były wykorzystywane seksualnie jako nieletni, bądź niepełnosprawni dorośli. Opieka ta ma za zadanie rozpoczęcie procesu gojenia ran, oraz pojednania.

Diecezja Joliet ma za zadanie pomoc wykorzystanym osobom w procesie gojenia ran. Z tego powodu celem jej jest zapewnienie odpowiedniej reakcji duszpasterskiej na zarzuty wykorzystywania seksualnego w sposób niezwłoczny, bezpośredni, kompletny i poufny. Odpowiednia pomoc jest zapewniona ofiarom w oparciu o zalecenia *Review Board*. Pomoc może polegać na doradztwie, pomocy duchowej, grupach wsparcia lub innych formach pomocy socjalnej.

2. Duszpasterstwo w Stosunku do Oskarżonych

Diecezja podejmie odpowiednie kroki w celu ochrony reputacji osoby oskarżonej podczas trwania dochodzenia w sprawie podejrzenia wykorzystywania seksualnego. Osoba ta będzie zachęcana do skorzystania z pomocy radcy prawnego zarówno cywilnego jak i kanonicznego. Po dochodzeniu wstępnym oskarżony ksiądz/diakon może zostać skierowany na odpowiednią ewaluację psychologiczną lub medyczną, o ile nie będzie to przeszkadzało w dochodzeniu prowadzonym przez władze świeckie.

W sytuacji, gdy oskarżenie okaże się bezpodstawne, diecezja zapewni osobie niesłusznie oskarżonej odpowiednią pomoc duszpasterską, włącznie z pomocą psychologiczną. Dołożone będą wszelkie starania by oczyścić dobre imię osoby niesłusznie oskarżonej (*Normy USCCB Nr 13*).

3. Duszpasterstwo w Stosunku do Wspólnoty

We wspólnotach wiernych, gdzie wykorzystywanie seksualne miało miejsce lub skąd ksiądz/diakon został odsunięty od posługi dojdzie do spotkania pomiędzy przedstawicielem *Pastoral Response Team* z przedstawicielami dotkniętej wspólnoty. *Pastoral Response Team* zapewni dotkniętej wspólnoty opiekę (duchową i psychologiczną), o ile zostanie zgłoszona taka potrzeba.

Członkiem *Pastoral Response Team* jest Biskup lub jego przedstawiciel. Członkami Zespołu mogą być następujące osoby lub ich przedstawiciele: kurator szkół katolickich, Dyrektor ds. Edukacji Religijnej, proboszcz lub kierownik jednostki, przełożony zakonny, oraz eksperci w dziedzinie postępowania z urazami i interwencji.

B. Zapobieganie

1. Edukacja

Diecezja promuje bezpieczne środowisko dla dzieci i bezbronnych dorosłych poprzez programy edukacyjne, które zawierają informacje dotyczące wykorzystywania seksualnego, znaków rozpoznawczych, kontroli dostępu do dzieci i bezbronnych dorosłych, odpowiednich zachowań w relacjach z dziećmi, zgłaszania incydentów, oraz efektów wykorzystywania na ofiary.

Wszyscy księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonni, pracownicy i wolontariusze muszą przedstawić dowód ukończenia kursu *Virtus – Ochroniając Dzieci Boże*, zanim rozpoczną swoją posługę. Wymóg ten dotyczy wszystkich, którzy mają ciągły i regularny kontakt z dziećmi, oraz tych, którzy potencjalnie mogą znaleźć się sam na sam z dziećmi i bezbronnymi dorosłymi podczas wydarzeń organizowanych przez parafie, szkoły lub programy katechetyczne. Dostęp do programu mają również rodzice oraz opiekunowie.

Wszyscy, którzy mają ciągły kontakt z dziećmi lub bezbronnymi dorosłymi są zobowiązani do ponownego udziału w kursie co najmniej raz w roku.

Dzieci i młodzież powinny otrzymać szkolenie odpowiednie do ich wieku (*Karta USCCB Nr 12*).

Wszyscy księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonni, pracownicy i wolontariusze przed rozpoczęciem służby powinni otrzymać egzemplarz *the Standards of Behavior for Those Working with Minors and Vulnerable Adults (Standardów Postępowania dla Pracujących z Nieletnimi)*, oraz pokwitować ich otrzymanie. *the Standards of Behavior for Those Working with Minors and Vulnerable Adults* zawierają informacje na temat odpowiednich granic skierowane dla tych, którzy mają regularny kontakt z dziećmi i młodzieżą (*Karta USCCB nr 6*). Wymóg ten dotyczy wszystkich, którzy mają ciągły kontakt z nieletnimi oraz bezbronnymi dorosłymi, jak również tych, którzy potencjalnie mogą znaleźć się sam na sam z tymi osobami podczas wydarzeń organizowanych przez parafie, szkoły lub programy katechetyczne.

Procedury dotyczące zgłaszania incydentów wykorzystywania powinny być łatwo dostępne w fizycznej formie, jak również powinny być okresowo publikowane (*Karta USCCB Nr 2*).

Biuro ds. Kształcenia Księży i Diakonów jest odpowiedzialne za udostępnienie programów dotyczących czystości i celibatu, które to programy mają na celu pomóc klerowi żyć w powołaniu w sposób oddany i pełny (*Karta USCCB Nr 17*).

2. Lustracja

Wszyscy księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonni, pracownicy i wolontariusze są zobowiązani do poddania się, przed rozpoczęciem służby, sprawdzeniu przeszłości. Wymóg ten dotyczy wszystkich, którzy mają ciągły kontakt z nieletnimi lub osobami niepełnosprawnymi, jak również tych, którzy potencjalnie mogą znaleźć się sam na sam z dziećmi podczas wydarzeń organizowanych przez parafie, szkoły lub programy katechetyczne. Przeszłość jest sprawdzana na podstawie materiałów organów ścigania lub innych instytucji (*Karta USCCB Nr 13*). Badania te dla osób, które mają ciągły kontakt z nieletnimi lub osobami bezbronnymi będą przeprowadzane co pięć lat.

Wszyscy seminarzyści, księża eksternistyczni, kandydaci do diakonatu, oraz pracownicy diecezjalni i parafialni są zobowiązani do przekazania próbek odcisków palców w celu przeprowadzenia sprawdzenia przeszłości. Próbkę odcisków palców zostaną przekazane Policji Stanowej Stanu Illinois oraz do Federalnego Biura Śledczego w celu uzyskania pozytywnej weryfikacji przed rozpoczęciem zatrudnienia. Pobranie próbek odcisków palców zostanie przeprowadzone przez zleceniobiorcę zatwierdzonego przez Diecezję Joliet. Gdy zajdzie potrzeba, otrzymane wyniki zostaną przeanalizowane przez Diecezję oraz jej radcę prawnego.

Sprawdzanie przeszłości jedynie na podstawie danych osobowych będzie przeprowadzone wyłącznie u wolontariuszy, oraz przy powtórnych badaniach u osób, u których tego typu badanie było wcześniej przeprowadzone.

Nikt, wobec kogo istnieje uprawdopodobnione podejrzenie o dopuszczenie się wykorzystywania seksualnego nie zostanie dopuszczony do duszpasterstwa oraz nie zostanie zatrudniony jako wolontariusz w jakiegokolwiek agencji diecezjalnej, parafii czy szkole.

a. Pracownicy

Każdy kandydat na stanowisko diecezjalne, parafialne lub szkolne musi wypełnić aplikację, która powinna zawierać:

1. Historię zatrudnienia łącznie z zajmowanymi stanowiskami, okresem zatrudnienia, nazwiskami bezpośrednich przełożonych, numerami telefonów oraz powodem odejścia z pracy.
2. Jakiegokolwiek zarzuty wobec aplikanta dotyczące incydentów wykorzystywania fizycznego lub seksualnego – zarówno oskarżenia na stopie cywilnej jak i karnej.
3. Podpisaną zgodę na udostępnienie planowanemu pracodawcy historii zatrudnienia aplikanta/-tki, oraz dane kontaktowe do co najmniej dwóch osób spoza rodziny aplikanta, które mogą udzielić aplikantowi referencji.

Osoby zatrudniające muszą sprawdzić historię zatrudnienia oraz dostarczone referencje. Wszelkie dokumenty dotyczące tego muszą pozostać w teczce personalnej pracownika przez okres jego/jej zatrudnienia.

b. Wolontariusze

Wszyscy wolontariusze powinni wypełnić kwestionariusz dostarczony przez jednostkę dla której zamierzają ofiarować swój czas.

c. Usługodawcy

Wszyscy usługodawcy (np. serwis sprzątający) są zobowiązani do przekazania diecezji/parafii/szkole kopii wyników sprawdzenia przeszłości osób, które będą zatrudnione w danej lokalizacji diecezjalnej w zgodzie z przepisami szkolnymi stanu Illinois. Usługodawca powinien przedstawić również pisemne oświadczenie, iż żadna z wymienionych osób nigdy nie była aresztowana lub skazana za jakiegokolwiek przestępstwo, iż usługodawca nie jest w posiadaniu informacji o ewentualnych zarzutach dotyczących wykorzystywania seksualnego lub uzależnień, oraz iż osoby te są odpowiednie do pracy w miejscu, gdzie mogą mieć kontakt z nieletnimi i z osobami bezbronnymi. Informacje te powinny być przechowywane w poufnej teczce, łącznie z wynikami badań przeszłości innych pracowników i wolontariuszy.

d. Członkowie Zgromadzeń Zakonnych

W sytuacji, gdy osoba zakonna zostanie skierowana do pracy lub zamieszkania w instytucji lub parafii, jej odpowiedni przełożony zakonny powinien przedstawić Biskupowi pisemne oświadczenie potwierdzające zdolność do duszpasterstwa, oraz ujawniające ewentualne zarzuty co do wykorzystywania seksualnego. Osoby zakonne jak też duchowni inkardynowani do Diecezji Joliet („extern priests”) pomimo iż pozostają nadal pod jurysdykcją właściwego przełożonego zakonnego lub diecezjalnego podlegają następującym regułom:

1. Jeśli Diecezja otrzyma informacje o wykorzystaniu seksualnym osoby zakonnej lub przybyłego duchownego zatrudnionego w Diecezji Joliet, informacja ta zostanie przekazana właściwemu przełożonemu zakonnemu lub diecezjalnemu duchownego oraz zostanie przekazana władzom cywilnym.

2. Jeśli, w czasie zgłoszenia nadużycia oskarżony duchowny pracuje w Diecezji Joliet, Biskup Diecezjalny wyłączy go z publicznej posługi oraz pozbawi go uprawnień do sprawowania posługi. Jeżeli oskarżony duchowny zakonny lub przybyły duchowny nie jest zatrudniony przez Diecezję Joliet ale posługuje na jej terytorium, Biskup Diecezjalny natychmiast pozbawi go uprawnień do sprawowania posługi.
3. Diecezja będzie w kontakcie ze zgromadzeniem zakonnym lub diecezja pochodzenia duchownego informując o postępowaniu odnośnie duchownego oraz czy informacje o wykorzystaniu seksualnym okazały się wiarygodne czy też o faktycznym stanie dochodzenia. W przypadku gdy oskarżenie o seksualnym wykorzystaniu osoby nieletniej lub osoby bezbronnej okaże się wiarygodne informacja o duchownym zakonnym lub przybyłym z innej diecezji, który posługiwał w Diecezji Joliet zostanie umieszczona na diecezjalnej stronie internetowej.

e. Ksiądz/Diakoni

W sytuacji, gdy ksiądz/diakon pragnie podjąć pracę na terenie Diecezji Joliet, jego Biskup lub przełożony zakonny powinien dostarczyć do Biskupa Diecezji Joliet pisemne oświadczenie potwierdzające jego zdolność do duszpasterstwa, oraz ujawniające ewentualne zarzuty co do wykorzystywania seksualnego. Żaden ksiądz/diakon Diecezji Joliet, na którym ciążyą uprawdopodobnione zarzuty co do wykorzystywania seksualnego lub który dopuścił się wykorzystywania seksualnego osoby nieletniej lub osoby bezbronnej nie może uzyskać pozwolenia na przeniesienie do innej diecezji. Wpierw niż diecezjalny ksiądz/diakon uzyska zamieszkanie na terenie innej diecezji lub prowincji zakonnej, Biskup Diecezjalny lub jego delegat powinien przesłać biskupowi lokalnemu lub przełożonemu zakonnemu, zaufana droga (jeśli to możliwe) o nowym miejscu zamieszkania duchownego i wszystkie informacje o uprawdopodobnionych zarzutach dotyczących wykorzystania seksualnego nieletnich lub osób bezbronnych i inne informacje, które wskazują, że duchowny może być zagrożeniem dla dzieci, młodzieży lub osób bezbronnych. Dotyczy to także sytuacji, kiedy duchowny ma zamieszkać w lokalnej wspólnoty zakonnej życia konsekrowanego lub też we wspólnoty życia apostołskiego. Proponując duchownemu zamieszkanie poza diecezją, Biskup lub jego delegat powinni przedstawić biskupowi miejsca lub przełożonemu zakonnemu informacje na temat wykorzystania seksualnego nieletnich lub osób niepełnosprawnych dotyczących danego duchownego (*Karta USCCB 14, Nr 12*).

f. Kandydaci do Kapłaństwa oraz Diakonu

Diecezja Joliet korzysta z odpowiednich metod lustracyjnych i kwalifikacyjnych w celu oszacowania zdolności kandydatów na seminarzystów lub do programu dla diakonów. Dodatkowe oceny będą dokonywane podczas procesu kształcenia. Dla każdego z seminarzystów/kandydatów do diakonatu stworzony będzie kompletny portret psychologiczny, zanim zostanie on dopuszczony do kapłaństwa/diakonatu.

C. Reakcja na Zarzuty

1. Zgłaszanie

Każda osoba, zarówno parafianin, pracownik czy wolontariusz, która ma uzasadnione obawy, iż mogło dojść do wykorzystywania seksualnego przez członka kleru, seminarzystę, zakonnego czy pracownika, ma moralny obowiązek powiadomienia odpowiednie władze świeckie o incydencie lub podejrzeniach (*Karta USCCB Nr 4*).

Według prawa stanu Illinois niektóre grupy osób (personel szkolny, przedszkolny czy pozaszkolny) są uważane jako zobowiązane do zgłaszania i muszą powiadomić *Illinois Department of Children and Family Services (DCFS)* o każdej sytuacji, w której mają uzasadnione podejrzenie, iż doszło do fizycznego lub seksualnego wykorzystywania nieletniego. Członkowie kleru są zobowiązani do zgłaszania sytuacji wykorzystywania seksualnego nieletnich. Zgłoszenie wykorzystywania osoby dorosłej niedorozwiniętej powinno nastąpić do odpowiedniej agencji stanowej. Uchybienia w tej materii pociągają za sobą konsekwencje.

Sytuacja wykorzystywania powinna zostać również zgłoszona do *Victim Assistance Coordinator*, który o nadużyciu poinformuje *Director of Child and Youth Protection* (od tego miejsca, „Dyrektora”). Skargi dotyczące osób będących członkami zgromadzeń zakonnych powinny być skierowane do *Victim Assistance Coordinator*, jak również do właściwego przełożonego zakonnego. Zgłoszenie o nadużyciu seksualnym biskupów Stanów Zjednoczonych i ich intencjonalne interwencje w dochodzenie o nich powinny być składane do *Catholic Bishop Abuse Reporting Service (CBAR)*.

Odpowiednie procedury co do składania skarg dostępne są na diecezjalnej stronie internetowej, w parafiach lub biurach diecezjalnych oraz powinny być okresowo publikowane.

Osoba zgłaszająca podejrzenie zaistnienia wykorzystywania seksualnego będzie traktowana z należyтым szacunkiem i wrażliwością duszpasterską. Pokrzywdzeni będą zachęceni do zgłoszenia i otrzymają pomoc od odpowiednich władz świeckich (*Karta USCCB Nr 4*).

Podejrzenie, że duchowny Diecezji Joliet dopuścił się wykorzystania seksualnego osoby nieletniej lub dorosłej niepełnosprawnej może płynąć z wielu źródeł: np. po spotkaniu z *Victim Assistance Coordinator*, drogą telefoniczną, pisemną lub internetową, po spotkaniu z osobą, z mediów, władz publicznych itd. Diecezja zajmie się każdym zgłoszeniem wykorzystania seksualnego nieletnich lub osób niedorozwiniętych niezależnie od źródła zgłoszenia.

Identyczne działania zostaną podjęte niezależnie od tego czy duchowny znajduje się już na diecezjalnej liście oskarżonych o nadużycia seksualne czy też nie. Każde nadużycie zostanie zgłoszone do władz świeckich. W każdym też przypadku osoba wykorzystana otrzyma pastoralną pomoc. Nadużycie zostanie przedstawione *Review Board* natomiast duchowny będzie zawieszony w sprawowaniu posługi duszpasterskiej.

Diecezja podejmie dochodzenie bez względu na to czy duchowny zmarł czy też, gdy jeszcze żyje. W obu przypadkach będą zachowane takie same zasady: zgłoszenie do władz świeckich, wewnętrzne dochodzenie, pastoralna opieka nad pokrzywdzonym.

Każde nadużycie seksualne zmarłego już duchownego zostanie przedstawione *Review Board*, z wyjątkiem przypadku, gdy dany duchowny znajduje się już na diecezjalnej liście wiarygodnie oskarżonych o nadużycia seksualne. W każdym innym przypadku, gdy wykorzystanie seksualne zostanie uwiarygodnione przez *Review Board* imię duchownego zostanie dodane do diecezjalnej listy osób, które dopuściły się wykorzystania seksualnego osób nieletnich lub dorosłych niepełnosprawnych.

2. Ocena i Ustalenia

a. Każdy podejrzenie przypadku wykorzystania seksualnego nieletnich i dorosłych niedorozwiniętych zostanie przedstawione *Dyrektorowi*. *Dyrektor* przedstawi przypadek Biskupowi, *Review Board* oraz *Victim Assistance Coordinator*. Biskup wyznaczy *Dyrektora* aby nadzorował dochodzenie. Dochodzenie

będzie prowadzone przez osoby profesjonalne w różnych dziedzinach włącznie z radą diecezjalną oraz *Review Board*.

Dochodzenie to nie będzie w kolidowało z dochodzeniem prowadzonym przez władze federalne. Jeżeli okaże się, że władze federalne prowadzi już w stosunku do duchownego postępowanie kryminalne, postępowanie diecezjalne zostanie odroczone do czasu zakończenia tego dochodzenia. To sprawi, że postępowanie diecezjalne z żaden sposób nie będzie ingerować w dochodzenie kryminalne i nie stworzy niepotrzebnych dezorientacji. Diecezja będzie w pełni współpracować z władzami świeckimi w kryminalny dochodzeniu.

b. *Review Board* doradza Biskupowi w oszacowaniu nadużycia seksualnego osób nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych jak też w decyzji oceny zdolności duchownego do prowadzenia duszpasterstwa (*Karta USCCB Nr 2*). W niektórych przypadkach *Review Board* może rozważyć bezpośredni kontakt z osobą zgłaszającą nadużycie, osobą oskarżoną czy też osobami mogącymi mieć dodatkowe informacje w sprawie. *Review Board* pomoże Biskupowi w trafnej ocenie sprawy.

c. *Dyrektor* zatroszczy się, aby Biskup był natychmiast informowany o decyzjach *Review Board*. Otrzymując decyzje Biskupa dotyczącą stanu dochodzenia *Review Board*, *Dyrektor* powinien najszybciej jak to możliwe poinformować o niej oskarżyciela i oskarżonego.

d. Biskup jest jedyną osobą, która decyduje o fakcie prawdziwości oskarżenia o nadużycie seksualne oskarżonego. W sprawach dotyczących duchownego Diecezji Joliet sprawa może zostać skierowana do Kongregacji ds Wiary w Rzymie, zgodnie z wymogami Prawa Kanonicznego.

e. Po zaznajomieniu się ze sprawą Kongregacja prześle Biskupowi zalecenia co do odpowiedniego procesu kanonicznego, który może mieć miejsce.

3. Kary kanoniczne

W przypadku wiarygodnego stwierdzenia nadużycia seksualnego duchownego (ksiądz/diakon) poprzez właściwe procedury w zgodzie z prawem kanonicznym duchowny będzie na stałe wykluczony z duszpasterskiej posługi, nie wykluczając przeniesienie go do stanu świeckiego (*Karta USCCB Nr 8*). Wykluczenie z posługi jest wymagane, jeśli duchowny został lub też nie określony jako pedofil lub też cierpi na zaburzenia seksualne i potrzebuje profesjonalnego leczenia (*Karta USCCB Nr 8 Przypis 5*).

- a. Nawet po jednorazowym akcie nadużycia seksualnego przez duchownego będzie on poddany sprawdzeniu na mocy prawa kanonicznego oraz zachęceniu – jeśli zostanie to uwiarygodnione - do przeniesienia do stanu świeckiego. Jeśli on sam tego nie uczyni diecezja zrobi to Diecezja. Jednakże, biorąc po uwagę wiek oraz stan zdrowia duchownego może być on skierowany do życia modlitwy i pokuty.

W każdym wypadku zawierającym karę kanoniczną, wskazania prawa kanonicznego muszą być zastosowane i obserwowane (cf. *Canonical Delicts Involving Sexual Misconduct and Dismissal from the Clerical State, 1995; Letter from the Congregation for the Doctrine of the Faith, May 18, 2001*). W przypadku, gdy Kongregacja ds. Spraw Wiary została powiadomiona i zażądała przeprowadzenia dochodzenia ze względu na pewne okoliczności, procesem zajmie się Biskup/Patriarcha miejsca (*Article 13, "Procedural Norms" for Motu proprio Sacramentorum sanctitatis tutela, AAS, 93, 2001, p. 787*). Jeżeli sprawa została zatrzymana z urzędu, przez fakt, że nadużycie seksualne osoby nieletniej jest tak poważne, Biskup/Patriarcha mogą zastawać przypadek petycji do Kongregacji ds. Wiary, aby przeprowadzić dochodzenie, podając poważne ku temu argumenty. Ze względu na proces kanoniczny, oskarżony jest zachęcony do poddania się poradnictwu cywilnemu i kanonicznemu. Jeśli konieczne,

diecezja/patriarchat udostępni duchownemu takie poradnictwo. Zastosowanie Prawa Kanonicznego (CIC), kan. 1722, lub Prawa Kanonicznego Kościołów Wschodnich (CCEO), kan. 1473 ma znaleźć zastosowanie (*Karta USCCB Nr 8a*).

Jeśli kara przeniesienia do stanu świeckiego nie znalazła zastosowania (przez fakt wieku lub choroby) duchowny powinien prowadzić życie modlitwy i pokuty. Ma być zabronione odprawianie publicznie Mszy i udzielania sakramentów. Będzie on powiadomiony o nieużywaniu stroju duchownego czy też nie uczestniczeniu w życiu publicznym jako duchowny (*Karta USCCB Nr 8b*).

W każdym przypadku, na mocy prawa kanonicznego Biskup diecezjalny/Patriarcha posiada władzę wykonawczą na podstawie której może on zawiesić duchownego w wykonywaniu posługi, zawieszając lub ograniczając jego uprawnienia (*Karta USCCB Nr 9 przypis 6*). Przez fakt, że wykorzystanie seksualne nieletnich przez duchownego jest przestępstwem w powszechnym prawie kościelnym i jest przestępstwem w cywilnym prawodawstwie w Stanach Zjednoczonych, dla dobra wspólnego i zachowania prawa kanonicznego, 25 diecezjalnych biskupów /patriarchów zatroszczy się aby żaden duchowny, który dopuścił się nadużycia seksualnego osoby nieletniej nie będzie kontynuował posługi duszpasterskiej (*Karta USCCB Nr 9 przypis 7*).

ANEKS

KOMISJA REWIZYJNA

Komisja Rewizyjna jest organem doradczym w stosunku do Biskupa, zajmującym się podejrzeniami dotyczącymi wykorzystywania seksualnego nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych, oraz sprawami z tym związanymi. (*Karta USCCB Nr 2, Normy USCCB Nr 5*).

A. Członkowie

W skład Komisji Rewizyjnej, której członkowie powoływani są przez Biskupa, wchodzi nie mniej niż dziewięć i nie więcej niż jedenaście osób, wyróżniających się rzetelnością i zdrowym rozsądkiem. Większość z członków komisji powinny stanowić osoby świeckie, nie będące pracownikami diecezjalnymi.

Członkowie komisji powinni posiadać specjalistyczną wiedzę z zakresu: opieki socjalnej, prawa, szkolnictwa, postępowania z wykorzystywaniem seksualnym nieletnich, bądź klinicznym leczeniem zaburzeń na tle seksualnym. Po jednym z członków powinni być: rodzic posiadający nieletnie dziecko, oraz proboszcz. O ile możliwe, jednym członkiem powinna być osoba, która jako nieletni była ofiarą wykorzystywania seksualnego, albo rodzic takiej osoby.

Każdego roku członkowie Komisji wybierają spośród siebie przewodniczącego i wice-przewodniczącego.

Komisja może korzystać z doradców, którymi mogą być przedstawiciel Biskupa, prawnik prawa kanonicznego, Propagator Sprawiedliwości, Kanclerz, prawnik diecezjalny, oraz Koordynator Pomocy Pokrzywdzonym.

B. Komitet Nominacyjny

Biskup może mianować *Komitet Nominacyjny (Nominating Committee)* korzystając z dorady *Review Board*. *Komitet Nominacyjny* składa się z Przewodniczącego *Review Board*, Dyrektora *Office of Child and Youth Protection* i innych członków *Board*. Przed nominacją duchownych członków komisji, *Komitet Nominacyjny* powinien skonsultować się z *Wikariuszem ds. Spraw Księży, Wikariuszem ds.*

Diakonów i z Radą Prezbiterów. Przy nominacji do Review Board skonsultowani powinni być: ofiara nadużycia lub jej przedstawiciel lub rodzic oraz Victim Assistance Coordinator. Na różne stanowiska Review Board, Komitet Nominacyjny według uznania skonsultować się będzie z osobami profesjonalnymi, grupami adwokatów, różnych grup zawodowych czy też Radą Pastoralną Diecezji. Dyrektor będzie doradcą Biskupa przy pracach z Review Board i Komitetu Nominacyjnego.

C. Kadencja

Członkowie Komisji powoływani są na pięcioletnią kadencję, która może zostać przedłużona maksymalnie o kolejne pięć lat (*Normy USCCB Nr 5*). Biskup może odwołać członka w dowolnym czasie.

D. Zebrania

Rada Rewizyjna zbiera się gdy zajdzie taka potrzeba lub co najmniej raz w roku. Członkowie powinni uczestniczyć w zebraniach osobiście, lecz akceptowalne jest uczestnictwo poprzez rozmowę konferencyjną.

E. Obowiązki

Członkowie Komisji Rewizyjnej:

- Doradzają Biskupowi w kwestiach oceny zarzutów dotyczących wykorzystywania seksualnego nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych, oraz podejmowania decyzji co do zdolności duchownego do duszpasterstwa.
- Dokonują okresowej rewizji diecezjalnych reguł i procedur dotyczących postępowania z wykorzystywaniem seksualnym nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych.
- Doradzają Biskupowi, na jego prośbę, we wszystkich kwestiach dotyczących przeszłych jak i przyszłych spraw.
- Zaznajamiają nowych członków z działalnością komisji oraz przedstawiają im egzemplarz *Pastoral Policy Regarding Sexual Abuse of Minors and Vulnerable Adults*, a copy of the *Charter for the Protection of Children and Young People*, jak również inne stosowne materiały.
- Biorą udział we wszystkich zebraniach, w szczególności tych, które dotyczą indywidualnych spraw.

F. Kryteria przy Przygotowywaniu Rekomendacji

- *Review Board* podejmuje decyzję co do przedstawienia rekomendacji Biskupowi zwykłą większością głosów. Kworum jest wymagane, aby przedstawić rekomendację Biskupowi.
- Członkowie mogą uczestniczyć w zebraniu osobiście bądź korzystając z dostępnych technologii.
- Przy rozpatrywaniu zarzutu dotyczącego wykorzystywania seksualnego każdy członek komisji ocenia całość przedstawionego materiału dowodowego i stwierdza, czy przedstawiony zarzut wydaje się uprawdopodobniony, czy też nie.

G. Komunikacja

Do zadań Biskupa należy zapewnienie bez zbędnej zwłoki domniemanej ofiarze, oraz oskarżonemu odpowiednich informacji co do postępu sprawy.

H. Poufność

Przebieg obrad *Review Board* oraz wysunięte przez nią wnioski objęte są ścisłą klauzulą poufności. Wyłącznie Biskup, oraz osoba przez niego autoryzowana, mogą przekazać informacje domniemanej ofiarze, oskarżonemu, mediom, oraz innym osobom.

DIRECTOR OF CHILD AND YOUTH PROTECTION

Do obowiązków *Director of the Office of Child and Youth Protection* należą między innymi:

- Informowanie Biskupa o zarzutach włącznie z zarzutami animowymi czy też tymi, które nie mają dostatecznych informacji.
- Regularne przedstawianie Biskupowi i Komisji Rewizyjnej raportów dotyczących wdrażania tej Polityki, oraz postępu dochodzenia w indywidualnych sprawach.
- Nadzorowanie wdrażania tej Polityki
- Nadzorowanie pracy *Victim Assistance Coordinator*.
- Występowanie w roli centralnej osoby w sprawach dotyczących wykorzystywania dzieci, w stosunku do innych członków Kurii Diecezjalnej i radcy prawnego.
- Przechowywanie wszelkich akt dotyczących ochrony dzieci, oraz wykorzystywania dzieci.
- Zapewnianie obsługi administracyjnej *Review Board*.
- Przygotowywanie do corocznego audytu.
- Publikowanie, zarówno w środowisku wewnętrznym Kościoła, jak i na zewnątrz, informacji dotyczących starań Diecezji Joliet w celu zapobiegania wykorzystywaniu nieletnich, oraz procesu gojenia ran powstałych na skutek wykorzystywania.

VICTIM ASSISTANCE COORDINATOR

Do obowiązków *Victim Assistance Coordinator* należą między innymi:

- Przyjmowanie zgłaszania zarzutów dotyczących wykorzystywania seksualnego nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych.
- Wysłuchiwanie, ze współczuciem, pokrzywdzonych opowiadających o swoich doświadczeniach i obawach.
- Powiadamianie pokrzywdzonych o ich prawie do zgłoszenia zarzutów do odpowiednich władz świeckich, oraz informowanie pokrzywdzonych, iż otrzymają wsparcie, jeżeli zdecydują się zgłosić (*Karta USCCB Nr 11 przypis 8*).

POROZUMIENIA CO DO ZACHOWANIA TAJEMNICY

Diecezja nie będzie stroną porozumień, które zobowiązywałyby strony do zachowania tajemnicy co do warunków ugody, za wyjątkiem sytuacji gdy to pokrzywdzona strona zarządza zachowaniem tajemnicy i zostanie to zawarte w tekście porozumienia (*Karta USCCB Nr 3*).

AKTA I RAPORTY

Dyrektor przechowuje dokumentację, zarówno pisemną jak i elektroniczną, dotyczącą jakichkolwiek informacji uzyskanych przez *Review Board*, jej ocen i decyzji.

Wszystkie wyżej wymienione dokumenty są oznaczone jako poufne, jednakże przedstawiciele organów ścigania otrzymają jakiegokolwiek informacje, które są niezbędne do wykonywania ich obowiązków.

Informacje i dokumenty przygotowane przez profesjonalistów, a dotyczące zdrowia psychicznego, łącznie z informacjami o uzależnieniach są przechowywane i udostępniane na podstawie odpowiednich postanowień prawa stanu Illinois i prawa Federalnego.

Diecezja w sposób jawny i otwarty, lecz z zachowaniem nakazanej prawem poufności i prywatności, udziela informacji dotyczących wykorzystywania seksualnego, w szczególności wspólnotom wiernych bezpośrednio dotkniętym (*Karta USCCB Nr 7*).

Diecezja publikuje coroczny raport na temat postępu wdrażania tej polityki, oraz współdziała z Narodową Komisją Rewizyjną przy audycie przeprowadzanym przez nią.

PUBLIKACJA POLITYKI

Kopia niniejszej polityki, oraz wszelkie poprawki do niej powinny zostać przedłożone Konferencji Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych w przeciągu trzech miesięcy od ich przyjęcia (*Normy USCCB Nr 2*).